

sat sig imod, at der vises denne Uret. Thi det falder Folk mere for Brystet, naar der i et enkelt Tilfælde tages saadant Hensyn. Købstadborgerne have ogsaa Krav at stille, og de have bragt store Ofre, som ogsaa ere komne Landbruget til gode, thi efter at Kødet er kontrolleret i Købstaden, bliver det jo solgt baade i By og paa Land. Derfor burde det være Ministeren en kær Pligt at gøre Ret og Skel til alle Sider, og kunne vi ikke hjælpe alle, saa burde vi ikke tage en enkelt By og stille den bedre end andre.

Der bliver sagt af Ministeren, at vi skulle stræbe efter at have Kødet saa billigt som muligt, — og saa godt som muligt, sige vi ogsaa. Naar vi ved, at Kontrollen kun fordyrer Kødet med $\frac{3}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund, saa tror jeg, at Befolkningen gerne vil bringe det Offer for at vinde Sikkerhed i forskellig Retning. I det hele og store er det jo saaledes, at en Indtægtskilde for Byerne have Slagtehusene ikke været. Maaske jeg maa anføre, at for Randers Købstads Vedkommende have Slagtehusene sidste Aar givet et Underskud paa 1,700 Kr. og for Aarhus Vedkommende et Underskud paa 14,000 Kr. Det er altsaa ganske betydelige Offre, som Købstæderne og København have bragt for at faa gode sanitære Forhold paa dette Omraade. Nu at sige paa en Gang, at det skal ingen Betydning have, der skal ingen Erstatning gives, er en Uret, som det forekommer mig, vi ikke kunne være med til at gøre, og jeg haaber heller ikke, at det høje Ting vil være med dertil. Dertil kommer, at vi stille Byslagterne og Landslagterne forskelligt, og Byslagterne saa uheldigt, at vi tvinge dem til at flytte ud paa Landet. Efter § 5 blive de nødsagede til, naar de ville unddrage sig denne Afgift, og for at kunne sælge lige saa billigt som Landslagterne, at flytte ud paa Landet, i modsat Fald kunne de ikke eksistere. Det er ogsaa et Slag mod Byerne, men jeg tror ikke, at den ærede Minister, som nærer Kærlighed ogsaa til Købstæderne, vil være med til at stille dem saa uheldigt, som det her foreslaas. Jeg vil slutte med at udtale det Haab, at det maa lykkes Udvalget at faa indsat de Bestemmelser, som Ministeren — her synes jeg det samme som det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) — med megen Dygtighed forsvarede i det andet Ting, medens han nu stillede sig saa køligt dertil i dette Ting. Det kan jeg ikke forstaa. Den ærede Minister haaber, at Lovforslaget

skal gaa glat; jeg haaber ikke, det maa gaa glat, uden at vi faa denne Bestemmelse indført, og det forekommer mig, at det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Rasmussen-Krøjerup) stillede sig velvillig til hele Sagen, og at hans Modstand — det af ham antydede i denne Retning — heller ikke var saa stor; jeg haaber derfor, at det maa lykkes at komme til en Overenskomst, som gør Ret og Skel til begge Sider.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror, at det ærede Medlem, som nu satte sig, har Uret. Først og fremmest forekommer det mig, at naar man vil dømme om disse Afgifter, maa man gøre sig det ganske klart, om det er Afgifter, som udredes af Kødproducenterne, eller det er Afgifter, der udredes af Kødkonsumenterne, altsaa om det er Afgifter, som udredes af de Landboere, der have opdrættet det paagældende Dyr, eller det er Afgifter, som udredes af de Bybeboere, der spise det paagældende Dyr. Hvis man kommer til det Resultat, som utvivlsomt mange ere komne til, at det er Landboerne, som udrede Afgifterne, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem om, med hvilken Begrundelse han vil forlange, at Landboerne skulle forrente og amortisere de Slagtehusene og Kødkontrolstationer, som ere oprettede i Byerne. Og hvis man staar paa den anden Opfattelse, som jeg tror er den rigtige, at det er det kødkonsumerende Publikum, altsaa den vedkommende Bys Borgere, der selv betale disse Afgifter, saa vil jeg gerne spørge, hvorfor det ærede Medlem absolut vil have, at disse kødspisende Borgere skulle i en Række Aar betale Erstatning for de Udgifter, som deres egen Kommune har haft, hvorfor det ikke er lige saa naturligt, at det Tab, som der maatte blive, udjævnes ligesom andre kommunale Udgifter gennem de Skatter, der flyde ind i Kommunens Kasse.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige, at naar der tales saa meget om de store Udgifter, Byerne have paataget sig, saa vide vi jo alle sammen, at den aller-væsentligste Del af disse Udgifter falder paa Opførelsen af Slagtehusene. Men disse ere jo noget, der vedblive at bestaa; Slagtehusene ere ikke opbyggede for Kødkontrollens Skyld, de ere opbyggede for at skaffe Byernes Slagtere renlige og sunde Steder til at foretage Slagtingen og opbevare Kødet paa; det er noget, som er gjort af rent sanitære Hensyn, og som i